

בבית המשפט העליון

בש"פ 3405/10

בפני: כבוד השופטת ע' ארבל

העורר: מיכאל כהן

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי מרכז מיום 29.4.10 בעמ"ת 18012-04-10 שניתנה על-ידי השופט צבי דותן

בשם העורר: עו"ד ד"ר חיים משגב

בשם המשיבה: עו"ד מירי חרד

החלטה

1. לפניי ערר על החלטת בית המשפט המחוזי מרכז לפיה העורר ישהה בשעות הערב והלילה במעצר בית בביתו של בנו ובפיקוחו, לצד הגבלות נוספות.

2. נגד העורר הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של פגיעה בנסיבות מחמירות. מכתב האישום עולה כי על רקע דין ודברים בין העורר למתלוננים, שכניו, הוציא זה האחרון אלה מעץ והכה את המתלוננים בראשם. כתוצאה ממעשים אלו, נגרמו למתלוננים חבלות וחתך בקרקפת. לאחר מכן העורר ובנו, שהצטרף לעורר לאחר האירוע, נמלטו מהמקום חרף ניסיונו של קצין הביטחון של המקום למנוע זאת.

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום, הגישה המשיבה לבית משפט השלום בראשון-לציון בקשה לעצור את העורר עד תום ההליכים המשפטיים בעניינו. בית משפט השלום קבע כי קיימת עילת מעצר מוצקה בשל מסוכנותו של העורר ולאור התנהגותו האלימה. כן נקבע כי מחומר החקירה עולה כי בין העורר והמתלוננים שורר סכסוך מתמשך על רקע טענות בדבר הפרעת מנוחה. יחד עם זאת הדגיש בית המשפט

כי העורר מנהל אורך חיים נורמטיבי ב-20 השנים האחרונות ונראה כי מדובר במסוכנות נקודתית על רקע הסכסוך עם המתלוננים. לפיכך הוחלט כי העורר ישהה בחלופת מעצר בפיקוח רצוף של בנו. בנוסף נאסר על העורר לצאת ממעצר הבית לכל מטרה שהיא זולת התייצבות לבית המשפט ונאסר עליו ליצור קשר מכל סוג שהוא עם המעורבים האחרים בפרשה. כמו כן, נקבעה ערבות עצמית וערבות צד ג' בסך של 7,500 ש"ח.

4. על החלטת בית משפט השלום הגיש העורר ערר לבית המשפט המחוזי מרכז. במסגרתו של הערר השיג העורר על חיובו לשהות במעצר בית מלא. בדיון שהתקיים בעניינו טען בא-כוח העורר כי מסוכנותו של העורר היא נקודתית ביחס לשכניו, אולם אינה חלה ביחס לכלל הציבור ולכן אין צורך במעצר בית מלא. בית המשפט קיבל טענה זו וצמצם את מעצר הבית כך שיחול מהשעה 17:00 ועד השעה 07:00 למחרת. עוד נקבע כי העורר יהיה רשאי לצאת לעבודה. כמו כן, נאסר על העורר להתקרב מרחק של חמישה ק"מ לבית המתלוננים, והוא חויב בהפקדת סכום נוסף בסך 10,000 ש"ח.

5. בערר שלפניי מבקש העורר לצמצם צמצום נוסף את התנאים המגבילים. לטענתו, לאחר שהתקבלה טענתו כי מסוכנותו ממוקדת למתלוננים, אין להטיל עליו מעצר בית בשעות הערב והלילה. כמו כן, הואיל שמקום עבודתו בראשון לציון, הגבלת תנועתו כדי חמישה קילומטרים מבתיים של המתלוננים אינה מידתית.

בא כוח העורר מפנה לאמור בהחלטת בית המשפט לפיה "התכלית במקרה זה צריכה להיות להרחיק את העורר מן המתלוננים ולצורך כך ניתן לנקוט בחלופה חמורה פחות ממעצר בית". עוד מוסיף הוא כי העורר ואשתו מבקשים להימנע מכל חיכוך עם המתלוננים ולמטרה זו שכרו דירה מרוחקת, בנס ציונה. הוא מבקש לאפשר לו להמשיך בעבודתו בראשון לציון ולנסוע ממקום עבודתו לבית המשפט בראשון לציון בענייני עבודתו. לדבריו, העורר אדם נורמטיבי, אשר עובד עם משמר בתי המשפט ואינו רוצה בכל הסתבכות עם המתלוננים.

באת כוח המשיבה ציינה את חומרת המעשה ואת הצורך להבטיח ריחוק מהמתלוננים, כמו גם את הפקוח על תנאי השחרור ממעצר.

6. לאחר שיג ושיח עם הצדדים ונסיונות שלא צלחו להגיע להסכמה באשר לשינוי תנאי השחרור, בהתחשב במכלול הנסיבות ובעיקר בעובדה שהעורר ואשתו הרחיקו מקום מגוריהם ומרכז חייהם ממקום מגורי המתלוננים הנני קובעת כדלקמן:
- א. מעצר הבית שנקבע בין השעות 17:00 עד 7:00 למחרת יבוטל.
  - ב. העורר רשאי לצאת לעבודתו כל יום בין השעות 7:00 עד 17:00 בראשון לציון וכן להגיע לבית המשפט בעיר.
  - ג. נאסר על העורר להיכנס לעיר ראשון לציון, למעט במסגרת האמור בס"ק ב'.
  - ד. נאסר על העורר להתקרב אל המתלוננים, לשוחח איתם או לנסות ליצור איתם קשר בין במישרין ובין בעקיפין בכל מקום שהוא.

במקרה של הפרת תנאי מהתנאים כאמור יעצר העורר.

להבטחת התנאים האמורים יפקיד העורר במזומן סך של 10,000 ₪ מעבר לסכומים שהופקדו על פי החלטות הקודמות. במקרה של הפרת התנאים כאמור לעיל יחולטו הערובות לאלתר. כל יתר התנאים שנקבעו בהחלטת בית המשפט המחוזי בטלים.

ניתנה היום, כ"ב באייר תש"ע (6.5.10).

ש ו פ ט ת